

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for en saglig og konstruktiv debat, og jeg skal prøve at besvare en række af de spørgsmål, der er stillet i løbet af debatten.

Først vil jeg prøve at berolige fru Ritt Bjerregaard. Jeg skal hilse fra statsministeren og sige, at han sandelig ikke har tabt troen på hverken Gud, konge eller fædreland, og jeg har tænkt, at jeg muligvis skulle prøve at fremskaffe den tale, statsministeren holdt i London, og låne den til fru Ritt Bjerregaard til gennemlæsning, for så ville hun formentlig få det samme ud af den, som jeg gjorde, nemlig at statsministeren deri beskrev, hvordan vi kan bevare alt det, vi godt kan lide ved Danmark og det danske i bredeste forstand, ved at deltage i et forpligtende internationalt samarbejde, som jo bl.a. betyder, at nogle af de opgaver, som nationalstaten løste i gamle dage, nu kan løses i et fællesskab, men vel at mærke et fællesskab, der har til formål at bevare forskelligheden mellem folkeslagene, mellem nationalstaterne, ikke at smelte det hele sammen. Jeg håber, at en sådan læsning vil kunne berolige fru Ritt Bjerregaard og måske føre til endnu en interessant og læseværdig kronik i dagbladet Politiken.

Fru Connie Hedegaard var inde på, om Danmark mon ikke kunne gøre mere for at fremme kontakterne mellem mennesker i Øst og Vest, og kom med det konkrete forslag, at man måske skulle prøve at lave en slags pulje til udveksling.

Jeg vil meget gerne bidrage til at undersøge alle yderligere muligheder, for jeg er ganske enig i, at netop de personlige kontakter spiller en utrolig rolle. Det er også derfor, vi gør så meget ud af i CSCE og andre steder netop at lukke op for muligheden for personlige kontakter, og det er også derfor, denne og den tidligere regering har gjort ganske meget for at etablere personlige kontakter på alle planer med de øst- og centraleuropæiske lande.

Nu vi taler om kontakter, så var fru Connie Hedegaard også inde på et land et helt andet sted i verden og spurgte, om det nu også er fornuftigt at have så stærk en boykot af Sydafrika, at vi lukker af for en dialog – jeg forstod en dialog med kredse, der måske kunne betegnes som potentielle tvivlere eller påvirkelige tvivlere.

Her vil jeg gerne henvise til en drøftelse i Folketingets spørgetid for et par uger siden, hvor jeg var inde på det samme spørgsmål, om vi ikke bør tage en diskussion de nordiske lande imellem om, hvorvidt vi risikerer med en så stærk lukning af kontakterne at afskære os selv fra at kunne påvirke dele af befolkningen i Sydafrika i positiv retning, og jeg vil gerne gentage her, hvad jeg sagde i spørgetiden, at på det næste nordiske udenrigsministermøde vil jeg lægge op til en drøftelse af, om den del af vores boykotpolitik er hensigtsmæssig i dag, specielt på baggrund af en række af de eksempler, der har været på, at en dialog, som måske kunne have vist sig nyttig, ikke har kunnet finde sted.

Så er der hr. Pelle Voigt, som jeg forstår holder meget af dyrene i Hakkebakkeskoven. Det gør jeg også. Jeg fik også indtryk af, at hr. Pelle Voigts helt i dyrene i Hakkebakkeskoven må være den bagerdreng, der hældte så meget peber i kagerne, at de blev aldeles uspiselige for alle andre. Den rolle håber jeg ikke vil være mulig at besætte for hr. Pelle Voigt i fremtiden.

Jeg skal i øvrigt blot sige til hr. Pelle Voigt, at når han fremstiller det, som om USA stiller sig i vejen for et globalt forbud mod kemiske våben, er det en helt forkert beskrivelse af situationen. Jeg kan bl.a. henvise til, at præsident Reagan ved FN's generalforsamling i år brugte ganske meget af sin tid på at argumentere for en øget international indsats mod kemiske våben, så det er helt ved siden af at komme med påstande som dem, hr. Pelle Voigt kom med på dette punkt.

Fru Annette Just bragte ind i debatten begivenhederne ved den danske ambassade i Berlin, og derom vil jeg sige, for at bruge de samme udtryk, som fru Annette Just brugte: Ja, der er handlet forkert fra dansk side. Der er handlet forkert, det er klart sagt, og jeg har også forstået på fru Annette Just, at sagen for så vidt er opklaret, men at det, fru Annette Just nu ønsker, er et egentligt punktum for sagen, og derfor bringer hun på bane, om det er rimeligt at gennemføre en tjenestemandssag.

Derfor vil jeg sige, at det har jeg overvejet meget grundigt, og der gælder jo ganske bestemte regler for, hvornår man kan bringe tjenestemandssager på tale. Det kan man, når der har været tale om brud på givne regler, når der har været tale om falske forklaringer eller formodninger om falske forklaringer. I denne sag